

Art. 2. Op de regten van in- en uitvoer worden geene opcenten geheven.

Art. 3. Het regt van vier ten honderd, vermeld in art 2 der wet van den 8sten Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 49), wordt tot op twee ten honderd verminderd.

Art. 4. Achter het woord *melasse*, voorkomende in § 1 van art. 3 der wet van 19 Junij 1845 (*Staatsblad* n°. 28), wordt bijgevoegd: „bewerkte, onbewerkte keuken- en alle andere stroop.”

Art. 5. In art. 3 der wet van 19 Junij 1845 (*Staatsblad* n°. 28) vervallen de woorden: *b. bij het uitgaan*, en voorts de geheele vierde paragraaf.

In § 9 van hetzelfde artikel vervallen de woorden: *paarden en*, alsmede de woorden: *zoo bij het inkomen als bij het uitgaan en*.

In § 11 van hetzelfde artikel wordt in plaats der woorden: *Paarden, runderen, schapen, varkens en ander vee, welke*, gelezen: „Het rundvee, hetwelk”, en in plaats der woorden: *gebragt worden*, gelezen: „gebragt wordt”.

In § 12 van hetzelfde artikel vervallen de woorden: *meststoffen en*.

Art. 7 derzelfde wet vervalt.

In art. 8 derzelfde wet wordt in plaats der woorden: *Het regt van in-, uit- of doorvoer*, gelezen: „Het regt van in- of uitvoer”.

In art. 9 derzelfde wet vervallen de woorden: *Bij doorvoer wordt geen tarra goedgeedaan*.”

Art. 6. De vrijstelling van binnenlandsche paspoorten bij den vervoer in buitenwaartsche of zijdelingsche rigting, bedoeld bij art. 161 lit. f, der wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), wordt voor lompen beperkt tot hoeveelheden van vijf ponden of minder.

Art. 7. Deze wet treedt in werking op 1 Januarij 1860, met uitzondering van art. 6, hetwelk zal werken op den twintigsten dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad*, waarin de wet is geplaatst.

Lasten en bevelen

AANWIJZING eener verandering in het Ontwerp van Wet tot herziening van de wet op den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken.

In art. 8 het jaartal 1859 veranderd in „1860”.

Aanwijzing eener verandering in het ontwerp van wet strekkende om den termijn, bij art. 3 der wet van 7 Mei 1856 (Staatsblad n°. 22) verleend tot het doen van eene wettelijke voordragt omtrent de eindbestemming der baten, welke de liquidatie der voormalige Wees- en Momboirkamers voor den voor den Staat zal opleveren, te verlengen tot 1°. Januarij 1860.

In den considerans in plaats van de woorden: *met het einde dezes jaars verstrijkt*, te lezen: „met het einde van het jaar 1858 verstreken is.”

Aanwijzing der veranderingen in het ontwerp van wet tot wijziging der bepalingen omtrent de heffing van den accijns op het geslagt van de runderen en de kalveren.

Het laatste lid van art. 2 aldus te lezen:

„Overtreding van deze bepaling is strafbaar met eene boete van tien tot honderd vijftig gulden, onverminderd de verbeurte van het stuk vee.”

Het jaartal 1859 in art. 5 veranderd in: „1860.”

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de toestand van 's Rijks schatkist veroorlooft nadere middelen tot inkoop en

amortisatie van rentegevende nationale schuld beschikbaar te stellen, om overeenkomstig de bepalingen van art. 3 der wet van den 3den Junij 1858 (*Staatsblad* n°. 33), te worden besteed

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Art. 15 (Iide afdeeling) van het IXde hoofdstuk 4 der begrooting van staatsuitgaven voor het dienstjaar 1859, voor amortisatie en aflossing van rentegevende nationale schuld, wordt verhoogd met tien millioen gulden (f 10,000,000.00) en alzoo gebragt op f 15,725,312.50, de Iide afdeeling op f 15,731,312.50, en het geheele hoofdstuk, vastgesteld bij de wet van den 30sten December 1858 (*Staatsblad* n°. 131), op f 47,133,987.54.

Art. 2. Aan de middelen, bij de wet van den 30sten December 1858 (*Staatsblad* n°. 136) bestemd tot goedmaking der uitgaven begrepen in de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1859, wordt toegevoegd eene som van tien millioen gulden (f 10,000,000.00) te weten:

a. uit de beschikbare middelen van het dienstjaar 1857 een bedrag van drie millioen gulden (f 3,000,000);

b. uit de beschikbare middelen van het dienstjaar 1858 een bedrag van zeven millioen gulden (f 7,000,000).

Lasten en bevelen, enz.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET op het regt van successie en van overgang.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is om de wetten op het regt van successie en van overgang bij overlijden door nieuwe te vervangen,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1. Er wordt, onder den naam van *regt van successie*, eene belasting geheven van de waarde van al wat geërfd of verkregen wordt uit den boedel van een ingezetenen des Rijks door zijn overlijden.

De verklaring van vermoedelijk overlijden wordt, voor de toepassing dezer wet, met werkelijk overlijden in alle opzigten gelijkgesteld, behoudens teruggave van het, dien ten gevolge, geheven regt met de verhoogingen en boeten, in de gevallen bij de artt. 538, 541, 542 en 543 van het Burgerlijk Wetboek voorzien. De dagteekening der verklaring wordt als de dag van het overlijden beschouwd.

Voor een ingezetenen des Rijks wordt, voor de toepassing dezer wet, gehouden ieder die, binnen het Rijk in Europa, zijne woonplaats heeft.

Er wordt, onder den naam van *regt van overgang*, eene belasting geheven van de waarde:

1°. van door overlijden van een ingezetenen des Rijks in eigendom geërfd of verkregen bewijzen van aandeel, in geldleeningen, geldbeleggingen of renten ten laste van den Staat, of van vreemde mogendheden, Staten of Vorsten; van provincien, steden, gemeenten, dijk- of polderbesturen; bewijzen van aandeel in zedelijke lichamen, corporatien, gestichten, genootschappen, banken, reederijen, maatschappijen en vennootschappen of ondernemingen wier kapitaal door aandeelen wordt vertegenwoordigd, onder welke benaming deze bewijzen of aandeelen mogten zijn uitgegeven; eindelijk aandeelen in geldleeningen ten laste van zoodanige zedelijke lichamen, corporatien, gestichten, genootschappen, banken, reederijen, maatschappijen, vennootschappen of ondernemingen, of ten laste van bijzondere personen buiten 's lands woonachtig, en in geldleeningen ten laste van ingezetenen des Rijks, doch gevestigd in of ten laste van goederen, buiten 's lands gelegen;

2°. van alle onroerende zaken binnen het Rijk in Europa gelegen of gevestigd, in vruchtgebruik of eigendom geërfd of verkregen wordende door overlijden van iemand die geen ingezetenen is van het Rijk.

Art. 2. De regten worden door ieder der erfgenamen en verkrijgers gedragen voor hetgeen door hem wordt geërfd of verkregen, voor zoover daaromtrent niet anders doôr den erflater is beschied.

Art. 3. Zij, die de nalatenschap, of een evenredig gedeelte daar-

14DE ZITTING. — 27 APRIL.

van erven, of verkrijgen, zijn, niettegenstaande de beschikkingen van den erfater, ieder in evenredigheid van hetgeen door hem wordt geërfd of verkregen, aansprakelijk voor het regt van successie en voor het regt van overgang, onder n°. 1 van art. 1 vermeld, door en bij het overlijden van den erfater verschuldigd.

Zij zijn daarenboven hoofdelijk aansprakelijk:

1°. voor het bedrag der regten, hetwelk door en bij het overlijden van den erfater verschuldigd is door erfgenamen of legatarissen, die buiten het Rijk hunne woonplaats hebben;

2°. voor het geheele bedrag van het regt van overgang, onder n°. 2 van art. 1 vermeld.

De aansprakelijkheid, bij het 1ste en 2de lid van dit artikel bedoeld, strekt zich uit tot de verhoogingen der regten en tot de boeten.

Art. 4. Verwachters in geval van erfstelling over de hand, legatarissen en verkrijgers onder bijzonderen titel, zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de regten, verschuldigd op hetgeen door hen gezamenlijk wordt verkregen.

Art. 5. De aansprakelijkheid voor de regten, verschuldigd op verkrijging van vruchtgebruik en periodieke uitkeeringen bij opvolging, rust uitsluitend op de verkrijgers.

Art. 6. Het regt op periodieke uitkeeringen, bij de instelling verschuldigd, wordt voorgeschoten door hem, die met de uitkeering is belast, en bij iederen termijn van betaling, naar evenredigheid van het getal, waarmede de uitkeering, overeenkomstig art. 23 lit. e is vermenigvuldigd, gekort, met bijrekening van eenen interest van vier ten honderd, alles tenzij andere beschikkingen mogten zijn gemaakt.

Art. 7. Uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen zijn, op gelijke wijze als de erfgenamen, tot vervulling van al de aan dezen bij deze wet opgelegde verplichtingen gehouden, ingeval al de erfgenamen buiten het Rijk hunne woonplaats hebben. Zij zijn tot het doen van aangifte bevoegd, bijaldien één of meer der erfgenamen hunne woonplaats hebben binnen het Rijk. Wanneer zij van deze bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, zijn zij, op gelijke wijze als de erfgenamen, tot vervulling van al de aan dezen bij deze wet opgelegde verplichtingen gehouden.

In de gevallen, bij de artt. 1055 en 1059 van het Burgerlijk Wetboek voorzien, hebben de erfgenamen en de uitvoerders der uiterste wilsbeschikkingen, met betrekking tot de regten van successie en van overgang, dezelfde regten onder dezelfde voorwaarden, als bij die artikelen ten opzichte van de legaten zijn toegekend en gesteld.

Curators van onbeheerde nalatenschappen zijn gehouden tot al de bij deze wet aan erfgenamen opgelegde verplichtingen.

Bewindvoerders, voogden en curators zijn gehouden tot de vervulling van al de verplichtingen, bij deze wet opgelegd aan degenen die zij vertegenwoordigen, of wier belangen zij waarnemen.

Art. 8. 's Rijks schatkist heeft, te rekenen van het overlijden, voor het regt van successie een voorregt op alle onroerende en roerende zaken in het algemeen, door het overlijden geërfd of verkregen, onmiddellijk rang nemende na alle op dat oogenblik bestaande voorregten, pand of hypotheek.

Dat voorregt vervalt met twee jaren na den dag van het overlijden, ten ware, binnen dien termijn, vervolgingen mogten zijn aangevangen, en, in dit laatste geval, met twee jaren na de beëindiging der laatste acte.

Het vervalt, evenzeer, door de, overeenkomstig art. 47, gestelde zekerheid.

De schatkist is, voor het regt van overgang, op gelijken voet bevoorregt op de zaken, voor welker overgang het regt verschuldigd is.

Art. 9. Onder vruchtgebruik worden, voor de toepassing dezer wet, mede verstaan vruchtgenot, regt van gebruik en van bewoning, vruchten en inkomsten, jaarlijksche opbrengst en soortgelijke uitkeeringen uit daartoe aangewezen goederen, daaronder begrepen het bij anderen dan de legatarissen verbleven genot van legaten, welke, volgens de beschikkingen van den overledene, niet binnen twee jaren na zijn overlijden of eerst op een onzeker tijdstip verderbaar zijn.

TITEL II.

VAN DE AANGIFTE EN WAARDERING VAN HET GEËRFDE OF VERKREGENE.

Art. 10. Zij, die eene nalatenschap, hetzij geheel, hetzij voor een evenredig gedeelte, erven, zijn verplicht, ten kantore van het regt van successie, in welks kring de overledene, binnen het Rijk, zijne laatste woonplaats had, bij schriftelijke memorie, aangifte te doen van:

1°. den aard en de waarde van al wat door het overlijden wordt geërfd of verkregen.

Met opzigt tot de onroerende goederen, waarvan de overledene den eigendom, of waarop hij slechts een zakelijk regt van gebruik of bewoning, van erfpacht, opstal of beklemming had, moet worden opgegeven: *a.* de gemeente, waarin zij zijn gelegen, de sectie en het nummer van het kadaster voor zooveel zij in het Rijk gelegen zijn; *b.* de grootte, wat de ongebouwde eigendommen betreft.

2°. de lasten en schulden, waaruit het passief des boedels is zamengesteld, volgens art. 27 omschreven;

3°. de erfgenamen, legatarissen en verdere verkrijgers, met opgave van hunne verwantschap of de betrekking van huwelijk tot den overledene, den insteller der erfstelling over de hand, of den insteller van het vruchtgebruik of de periodieke uitkeering, bij opvolging verkregen;

4°. hetgeen door ieder wordt geërfd of verkregen, met opgave, zoo niet alles bij wettelijke erfopvolging vererft, van den titel, krachtens welken geërfd wordt of verkregen;

5°. zoo niet alles bij wettelijke erfopvolging vererft, de personen, die bij versterf geheel of gedeeltelijk zouden zijn gerechtigd geweest, met opgave van hunne verwantschap tot den overledene.

De onder n°. 5 vermelde opgave wordt niet vereischt ingeval de boedel voor het geheel is onderworpen aan het hoogste regt of voor het geheel geërfd wordt door den echtgenoot van den overledene, of wel door dezen met anderen door wie het hoogste regt verschuldigd is, wordt geërfd of verkregen.

Art. 11. De erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers van onroerende zaken, binnen het Rijk gelegen of gevestigd, en nagelaten door iemand die geen ingezetenen was van het Rijk, doen, bij schriftelijke memorie, aangifte van den aard, de ligging, de sectie en het nummer van het kadaster, de grootte en de waarde der zaken, ten kantore in welks kring zij gelegen of gevestigd zijn.

Art. 12. Voor boedels van ingezetenen des Rijks, geheel geërfd wordende in de rechte linie, of met echtgenooten, in het geval van art. 56, n°. 3, bepaalt de aangifte zich tot de vermelding van:

1°. de erfgenamen, met opgave van hunne verwantschap of de betrekking van huwelijk tot den overledene;

2°. de onroerende zaken, aangewezen als in art. 10 n°. 1, 2de lid, is bepaald. Indien geene onroerende zaken zijn nagelaten, moet dit worden opgegeven.

3°. de legatarissen of andere verkrijgers onder bijzonderen titel, met aanwijzing van den aard en de waarde van hetgeen zij verkrijgen en krachtens welken titel.

Art. 13. In geval van onvermogen van den overledene wordt, bijaldien door het overlijden geen vruchtgebruik, fidei-commis of periodieke uitkeering is vervallen of overgegaan, eene verklaring van den burgemeester der gemeente, waar de overledene zijne laatste woonplaats had, overgelegd, houdende dat het hem niet bekend is dat de overledene eenige roerende of onroerende zaken heeft nagelaten.

De verklaring wordt afgegeven op aanvraag van de erfgenamer, of van den rijksambtenaar.

Art. 14. Bij alle aangiften voor het regt van successie wordt tevens opgegeven of de overledene al dan niet eenige goederen als bezwaarde erfgenaam of in vruchtgebruik bezat, en zoo ja, waarin zij bestaan, door wien en bij welken titel de erfstelling over de hand of het vruchtgebruik is ingesteld, aan wien de goederen moeten worden uitgekeerd, wie tot het genot van den eigendom is gekomen of op wien het vruchtgebruik bij opvolging is overgegaan.

Gelijke vermelding wordt vereischt ten aanzien van periodieke uitkeeringen, door het overlijden, bij opvolging, overgegaan of vervallen.

Art. 15. Op dezelfde wijze als bij de artt. 10, 11 en 12 is bepaald, zijn tot aangifte van hetgeen door hen wordt geërfd of verkregen gehouden:

1°. zij, die, door het eindigen van het vruchtgebruik, of het ophouden der periodieke uitkeeringen, tot den vollen eigendom of het vol genot komen;

2°. zij, die, door overlijden, een vruchtgebruik of periodieke uitkeering, bij opvolging verkrijgen;

3°. de geroepen erfgenamen of legatarissen, die, door het overlijden van den bezwaarde erfgenaam of legataris, tot het genot komen.

De aangifte geschiedt in het geval sub 3 vermeld, wanneer het fidei-commissen betreft, welke dagteekenen van vóór de invoering der Fransche wetboeken hier te lande, ten kantore in welks kring de bezwaarde erfgenaam of legataris zijne laatste woonplaats had, en in alle andere gevallen ten kantore waar de instelling van het vruchtgebruik, de periodieke uitkeering of de erfstelling over de hand is aangegeven of had moeten worden aangegeven.

Art. 16. Wanneer, gedurende het leven van den bezwaarde erfgenaam of legataris, het bezwaarde goed op den geroepene over-

gaat, wordt de dag, waarop de overgang heeft plaats gehad, en de plaats waar de acte of overeenkomst gemaakt is, voor de toepassing dezer wet als de dag en de plaats van het overlijden beschouwd.

Art. 17. Het aanvaarden eener nalatenschap onder het voorrecht van boedelbeschrijving, of het voorbehouden regt van beraad, onthef niet van de verplichting tot het doen van aangifte, op de wijze en binnen den termijn, bij deze wet voorgeschreven.

De vervulling der verplichtingen, uit deze wet voortvloeiende, wordt niet beschouwd als eene daad van aanvaarding.

De aangifte, gedaan door den erfgenaam, die vervolgens de erfenis verwerpt, vervalt.

De kosten van vervolging tegen erfgenamen of verkrijgers, ingesteld vóór dat zij verwierpen, blijven te hunnen laste, indien de vervolging alleen uit hoofde van de verwerping is gestaakt.

Art. 18. De aangifte kan geschieden krachtens eene schriftelijke, aan de memorie gehechte volmagt.

Art. 19. In iedere memorie van aangifte wordt ééne eenige woonplaats gekozen, in den kring van het kantoor van het regt, van successie en van overgang, waar die aangifte wordt gedaan. Zij geldt voor alle regtsvorderingen en vervolgingen, krachtens deze wet in te stellen tegen de erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers, of tegen degenen die tot de vervulling der aan dezen opgelegde verplichtingen gehouden zijn.

Zij die voor het regt van *successie* geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ter laatste woonplaats van den overledene, gedurende één jaar na het overlijden; na dien tijd, ter secretarie van de gemeente, waar de overledene zijne laatste woonplaats had.

Zij, die voor het bij art. 1 n°. 2 bedoelde regt van *overgang* geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ter secretarie van de gemeente binnen welke de aangifte volgens art. 11 moet geschieden.

Van alle exploiten wordt slechts ééne kopij gelaten.

Art. 20. De termijn van aangifte is *zes maanden*, te rekenen van den dag van het overlijden zoo dit binnen het Rijk in Europa; *acht maanden* zoo het in Europa buiten het Rijk; *twaalf maanden* zoo het in een ander werelddeel voorvalt. Voorts, in geval van vermoedelijk overlijden, *zes maanden* na de dagteekening der verklaring.

Indien zwangerschap oorzaak is, dat onzekerheid bestaat omtrent den persoon des erfgenaams of de heffing der belasting, gaat de termijn in van den dag der bevalling, of indien de vrouw vroeger mogt overlijden van den dag van haar overlijden, of indien geen van beiden op den driehonderdsten dag na den dood des erf-laters mogt hebben plaats gehad, alsdan van den eersten daarop volgenden dag. Deze bepaling kan niet worden ingeroepen door dengene, op wiens erfdeel, wat de hoegrootheid betreft, de bevalling geen invloed kan uitoefenen.

In de gevallen van de artt. 1044 en 1172 van het Burgerlijk Wetboek, of indien ten gevolge van verwerping geërfd of verkregen wordt, gaat de termijn in van den dag der vervulling van de voorwaarde, der benoeming van den curator, der verwerping.

Art. 21. Indien de memorie van aangifte niet binnen den termijn en ten kantore, bij de wet bepaald, is ingediend, zendt de rijks-ambtenaar den nalatige eene waarschuwing om binnen acht dagen aan zijne verplichting te voldoen. Indien aan de waarschuwing niet wordt voldaan, wordt tegen den nalatige een dwangsbrief uitgevaardigd tot betaling eener daarbij uit te drukken som, behoudens vermeerdering of vermindering volgens latere regeling, voor regten en boete, of tot betaling der opgeschorte regten en der boete.

Het bedrag van de verschuldigde regten wordt, na de beteekening van het dwangsbrief, met *een vierde* daarvan, als boete, verhoogd. Ingeval geen regt verschuldigd is, wordt voor iedere ingegane week verzuim na de beteekening van het dwangsbrief door iederen nalatige eene boete verbeurd van *vijf* gulden.

De kosten van vervolging komen ten laste van den nalatige.

De in het 1ste lid vermelde waarschuwing is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Art. 22. Ingeval met betrekking tot de opgaven, bij art. 14 voorgeschreven, eene onnaauwkeurige of eene, met de waarheid strijdige, negatieve opgave is gedaan, is de aangever, te dier zake, zoowel voor de regten als voor de boete, aansprakelijk. De regten alleen kan hij van de verkrijgers terugvorderen. Van de boete wordt hij ontheven, zoo hij van zijne onschuld doet blijken.

Art. 23. Voor de regeling van het regt wordt de waarde van hetgeen in vollen, blooten of bezwaarden eigendom of in vruchtgebruik geërfd wordt of verkregen, bepaald als volgt:

a. van de onroerende zaken, in de artt. 562 en 563 van het Burgerlijk Wetboek vermeld, van het regt van erfpacht, van opstal en van beklemming, met de daartoe behorende gebouwen, werken en beplantingen, van den eigendom van goederen in erfpacht, opstal en beklemming uitgegeven, op de verkoopwaarde ten dage van het overlijden, volgens des aangevers begrooting.

De waarde van de buiten het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaken moet afzonderlijk worden begroot.

b. van hypotheaire schuldvorderingen op het bedrag van het kapitaal, of op de waarde door den aangever te begrooten; in het laatste geval met aanwijzing der ondergezette goederen, op de wijze bij art. 10 n°. 1 vermeld;

c. van grondrenten, tienden, cijnsen, tijsen en dergelijke alijdurende of voor eenen onbepaalden tijd op onroerende goederen gevestigde praestatie, op den afkoopprijs, bij de vestiging bepaald en indien die niet bepaald is, op de waarde naar den maatstaf bij art. 799 van het Burgerlijk Wetboek of andere wettelijke verordeningen vastgesteld. Bij gebreke van de daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, op de waarde door den aangever te begrooten.

d. van de zaken, onder n°. 1 van art. 1 omschreven, op hare geldswaarde, naar de prijs-courant, op last van den Minister van Financien door ten minste vier makelaars of commissionairs in effecten te *Amsterdam* opgemaakt, uitgegeven in de week van het overlijden, en zoo zij daarop niet bekend staan, naar de begrooting des aangevers;

e. van lijfrenten of andere periodieke van het leven afhankelijk uitkeeringen op het jaarlijksch bedrag, vermenigvuldigd met de getallen, naar de volgende berekening:

wanneer degene, gedurende wiens leven de uitkeering moet plaats hebben,

twintig jaren oud is of minder, met 18	
boven de 20 tot 30 jaren oud is, " 16	
" " 30 " 40 " " " " 15	
" " 40 " 50 " " " " 13	
" " 50 " 55 " " " " 11	
" " 55 " 60 " " " " 9	
" " 60 " 65 " " " " 8	
" " 65 " 70 " " " " 6	
" " 70 " 75 " " " " 4	
" " 75 2	

Wanneer de lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen in voorwerpen in natura bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag berekend op de wijze bij art. 799 van het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven. Bij gebreke van bekendheid der daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, wordt het jaarlijksch bedrag door den aangever begroot.

Ten aanzien van tontines, contracten van overleving en dergelijke, wordt het jaarlijksch bedrag gehouden dat te zijn van het laatste jaar, het jaar van het overlijden voorafgaande. De waarde wordt berekend als die der lijfrenten.

Ingeval van onzekerheid des ouderdoms wordt het hoogste bedrag aangenomen, behoudens teruggave, zoo deze wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald.

Indien eene uitkeering voor een bepaalden tijd is gemaakt, wordt haar jaarlijksch bedrag vermenigvuldigd met het aantal jaren, gedurende welke zij moet plaats hebben, doch ieder gulden berekend tegen de navolgende waarde:

UITKEERING BESPROKEN AAN:		
	personen.	zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand.
voor 10 jaren en daaronder, tegen . . .	f 0.90	f 0.90
" boven de 10 tot 20 jaren, tegen .	0.75	0.80
" " " 20 " 30 " " " .	0.65	0.73
" " " 30 jaren tegen	0.50	0.60

Het belastbaar kapitaal naar deze berekening verkregen kan, ingeval de uitkeering is gemaakt aan personen, in geen geval hooger zijn dan dat, hetwelk verkregen zou zijn, wanneer de uitkeering van het leven afhankelijk ware gesteld, en, ingeval zij aan zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand is ge-

maakt, niet meer bedragen dan het vijf-en-twintigvoud van haar jaarlijksch bedrag.

Bij uitkeeringen, welke door meer dan één persoon gezamenlijk worden verkregen, wordt het bedrag van ieders aandeel tot kapitaal gebragt volgens bovenstaande tafels.

Voor uitkeeringen, aan zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand voor onbepaalden tijd besproken, wordt het vijf-en-twintigvoud der jaarlijksche uitkeering genomen.

f. van schepen, schuiten en vaartuigen met toebehooren, op de verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, door den aangever te begrooten;

g. van alle schuld vorderingen, niet onder letter b, d of h begrepen, hetzij daarvan eene acte besta of niet, op de door den aangever te begrooten geldswaarde van het kapitaal;

h. van de loopende termijnen van huren, pachten en interest van de zaken vermeld onder de letters a, b, d en g, op het bedrag tot en met den dag van het overlijden verschuldigd;

i. van alle roerende goederen en alle andere zaken, niet bepaaldelijk in dit artikel genoemd, op de verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, door den aangever te bepalen.

Art. 24. Vruuchtgebruik wordt belast als periodieke uitkeering naar den maatstaf eener jaarlijksche opbrengst van vier ten honderd der kapitaalswaarde.

Voor vruchtgebruik, aan zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand besproken, wordt de geheele waarde van den vollen eigendom genomen.

Indien het voor minder dan vijf en twintig jaren is gemaakt, geldt dezelfde berekening, welke ten aanzien van uitkeeringen voor eenen bepaalden tijd is vastgesteld, berekend naar den maatstaf in het voorgaande lid aangewezen.

Art. 25. Ten aanzien van het regt van overgang, vermeld onder n°. 2 van art. 1, wordt voor vruchtgebruik de helft van de waarde van den vollen eigendom, doch zoo het ten behoeve van zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand besproken is, de geheele waarde van den vollen eigendom genomen.

Indien het vruchtgebruik voor bepaalden tijd besproken is, wordt de grondslag, waarover het regt verschuldigd is, berekend als ware het vruchtgebruik in den boedel eens ingezeten van dit Rijk verkregen.

Art. 26. Het regt van overgang, vermeld onder n°. 1 van art. 1, wordt alleen berekend over het kapitaal der geldswaarde.

Art. 27. Voor de regeling van het regt van successie kunnen geene andere lasten en schulden worden afgetrokken dan de navolgende

Lasten:

de begrafenis kosten, andere dan die in art. 367, n°. 4, van het Burgerlijk Wetboek bedoeld.

Artikel 1195 n°. 2 van het Burgerlijk Wetboek is, voor zooveel de aldaar bepaalde bevoegdheid des regters betreft, in dezen van toepassing.

Onder de begrafenis kosten kunnen worden begrepen de sommen, besproken of uitgekeerd voor de uitvaart van den erflater en de, te zijnen behoeve, te doene kerkelijke diensten of te vieren godsdienstige plegtigheden, sedert den dag van zijn afsterven tot en met het eerste jaargetijde na zijn overlijden, en zulks geëvenredigd aan den stand en het vermogen van den overledene, met inachtneming van het plaatselijk gebruik en de bijzondere omstandigheden.

Hetgeen te dier zake meer is besproken wordt beschouwd als legaat aan niet verwante personen.

Schulden:

a. de schuld vorderingen ten laste van den overledene, op wettelijke bewijzen berustende, mits het bedrag, de aard, de dagtekening der schuld en de naam des schuldeischers worden vermeld;

Indien de wettelijke bewijzen geleverd worden na de betaling van het regt, wordt hetgeen blijkt te veel te zijn betaald teruggegeven, mits deze teruggave gevraagd worde binnen den termijn voor de verjaring bepaald.

b. interesten, renten, huren en pachten, tot en met den dag van het overlijden;

c. de schulden, op het tijdstip van het overlijden, voortspruitende uit het beroep van den overledene.

Wanneer de schulden, onder de letters a en c vermeld, door dertigjarige verjaring, en die onder de letter b vermeld, door de vijfjarige verjaring zijn getroffen, worden zij niet toegelaten.

d. huisschulden tot en met den dag van het overlijden; dienstbodenloon voor het volle loopend jaar of vierendeeljaar.

De schulden, onder letters b, c en d vermeld, worden ieder afzonderlijk opgegeven, met aanwijzing van haren aard en oor-

sprong, van den tijd waarover zij loopen, en den naam des schuldeischers.

e. de grondbelasting, de provinciale of plaatselijke lasten, dijk- en polderlasten, molen- en sluisgelden en soortgelijke omslagen tot en met den dag van het overlijden.

Indien zij tijdens de aangifte nog niet waren omgeslagen, wordt het bedrag daarvan, zoo als dit in het onmiddellijk voorafgegane jaar was bepaald, onder de schulden toegelaten; later wordt op het meerdere of mindere niet teruggekomen.

f. de personele belasting, het patentregt en de hoofdelijke omslagen, en andere plaatselijke directe belastingen, tot en met den laatsten dag van het tijdvak, waarover zij loopen, ten ware afschrijving of teruggave kan gevorderd worden.

Art. 28. Binnen eene maand na de aangifte van eenen boedel van een ingezeten des Rijks, moeten de aangevers, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, in persoon, voor den kantonregter hunner woonplaats of voor dien der laatste woonplaats van den overledene, den volgenden eed (verklaring) afleggen:

» Ik zweer (verklaar) dat ik in gemoede vermeen, dat ik bij » de door mij gedane aangifte van hetgeen door het overlijden van » N. N. wordt geërfd of verkregen, niets heb verzwegen wat daartoe » behoort en voor de regeling van de regten van successie en van » overgang heeft moeten worden aangegeven; dat ik dezelfde schuld » niet twee of meermalen heb gebragt; dat ik geen schuld heb op- » gegeven, welke niet uit den boedel moet worden betaald; dat » ik de buitenlandsche bezittingen (zoo er zijn) en de roerende » goederen, welker waarde uitsluitend naar de begroting des aan- » gevers wordt gerekend, op die waarde heb gesteld, welke ik » in gemoede vermeen bij de wet te worden gevorderd; dat ik » evenzeer in gemoede vermeen, dat geene waarden, niet in de » aangifte vermeld, uit den boedel zijn of zullen worden afgegeven, » welke naar mijne overtuiging niet reeds vóór den dood des erflaters » aan den daartoe aangewezen in eigendom toebehoorden; eindelijk » zweer (beloof) ik, dat ik dadelijk aangifte zal doen van en de regten » van successie en van overgang zal voldoen voor al hetgeen ik » naderhand zal vernemen niet of kwalijk te hebben aangegeven.»

» Zoo waarlijk helpe mij God almachtig." (Dat belooft ik.)

Art. 29. Geen eed wordt afgelegd:

a. voor boedels, waarvan het actief, volgens de specifieke opgave, geen drie honderd gulden te boven gaat;

b. voor boedels, welke geërfd of verkregen worden in de rechte linie alleen, of ten deele door echtgenooten in het geval van art. 56, n°. 3;

c. door den Staat.

Wanneer andere personen mede-erven, wordt de eed alleen door dezen afgelegd.

Ingeval legaten, niet van het regt vrijgesteld, anderen dan van vaste of bepaalde sommen, worden uitgekeerd, moeten de aangevers, op boven omschreven wijze en plaats, den volgenden eed (verklaring) afleggen:

» Ik zweer (verklaar) dat ik in gemoede vermeen voor den boedel » van N. N. alles, waarvoor regt van successie of regt van » overgang verschuldigd is, opregtelijk te hebben aangegeven.»

» Zoo waarlijk helpe mij God almachtig." (Dat verklaart ik.)

Art. 30. De in art. 15, n°. 3, bedoelde personen zijn, op gelijke wijze, verplicht te zweren (verklaren):

» Ik zweer (verklaar) dat ik in gemoede vermeen opregtelijk » alles te hebben aangegeven wat door mij, krachtens den wil » van N. N. en het overlijden van N. N., is geërfd of verkregen.»

» Zoo waarlijk helpe mij God almachtig." (Dat verklaart ik.)

Art. 31. In de gevallen bij art. 15, n°. 1 en 2, bedoeld, wordt geen eed afgelegd.

Art. 32. In geval van ziekte, afwezigheid buiten het Rijk, of andere wettige reden van verhindering, kan de eed, met toelating van den Minister van Financien, krachtens eene bijzondere volmagt, worden afgelegd voor den kantonregter van het kanton, waarin de overledene zijne laatste woonplaats had.

Art. 33. De eed wordt kosteloos afgelegd. Het proces-verbaal wordt, op ongezegeld papier, in duplo opgemaakt en gratis geregistreerd. Een der duplicaten blijft ten kantore van registratie.

Art. 34. Wanneer de eed niet binnen den bepaalden termijn is afgelegd, wordt, voor iedere ingegane week verzuim, door ieder nalatige eene boete van f 25 verbeurd.

Art. 35. De memorien van aangifte, waarin de goederen niet, overeenkomstig het voorschrift dezer wet, zijn aangewezen, of waarin ontbreekt hetzij de omschrijving van onroerende goederen, hetzij de verklaring, dat geene onroerende goederen zijn nagelaten, of de ontkennende opgave bij art. 14 voorgeschreven, of waarin niet al de opgaven voorkomen welke voor de berekening van de

belasting worden vereischt, worden geweigerd, met schriftelijke aanwijzing van hetgeen aan de aangifte ontbreekt.

Art. 36. Wanneer, na verloop van den termijn tot aangifte, blijkt, dat niet al wat door het overlijden werd geërfd of verkregen, is aangegeven; dat lasten of schulden zijn opgegeven, welke niet tot de nalatenschap behooren; dat de buitenlandsche bezittingen of de roerende goederen, in art. 23 onder de letters *e*, *g* en *i* vermeld, niet tot de wezenlijke waarde zijn aangegeven, of dat eenige andere verkeerde opgave of verzwijging, ten nadeele van 's Rijks schatkist, heeft plaats gehad, wordt tegen hen, die daarvan geene nadere aangifte hebben gedaan, dwangschrift uitgevaardigd tot betaling eener daarbij uit te drukken som, op gelijke wijze en ten zelfden einde als bij art. 21 is bepaald.

Het dwangschrift mag echter niet worden uitgevaardigd dan nadat eene maand, te rekenen van den laatsten dag van den termijn tot aangifte, is verlopen.

De belanghebbenden worden van de boeten ontheven, zoo zij van hunne onschuld doen blijken.

Art. 37. Zoo met betrekking tot eene aangifte, welke, ingevolge art. 29, lit. *a*, niet aan beëdiging is onderworpen, na verloop van den termijn tot aangifte, een geground vermoeden bestaat dat eene verzwijging, eene te lage of verkeerde aangifte, als bij art. 36 is bedoeld, heeft plaats gehad, kan de verplichting tot het beëdigden der aangifte door de regtbank van het arrondissement in hetwelk het kantoor, waar zij is ingediend, gevestigd is, aan de aangevers worden opgelegd.

Daartoe wordt door 's Rijks ambtenaar een met redenen omkleed verzoekschrift aan de regtbank ingediend. Een afschrift daarvan wordt, met dagvaarding voor de regtbank, aan de aangevers beteekeud.

De zaak wordt behandeld op den voet voor regtsgedingen in zake van registratie bepaald.

De eed of verklaring, bevolen zijnde, moet worden gedaan binnen eene maand na den dag, waarop het bevel der regtbank aan de aangevers is beteekeud, en zijn verder de artt. 28, 32, 33 en 34 van toepassing.

De in dezen gemaakte kosten komen ten laste der aangevers, bijaldien verzwijging, te lage of verkeerde aangifte blijkt te hebben plaats gehad.

De verschuldigde regten worden met een vierde daarvan, als boete, verhoogd.

Art. 38. Wanneer de binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaken, in art. 23 onder de letters *a* en *c*, en de door de aangevers gewaardeerde roerende zaken, aldaar onder de letters *b*, *d* en *f* vermeld, niet overeenkomstig hunne wezenlijke waarde schijnen te zijn aangegeven, is 's Rijks ambtenaar bevoegd, eene waardering door deskundigen te vorderen.

De vordering geschiedt bij exploit, houdende vermelding der som, waarop 's Rijks ambtenaar het goed waardeert, het bedrag hetwelk voor regt en boete wordt verschuldigd geacht, en dagvaarding voor den kantonregter van het kanton, waarin de overledene zijne laatste woonplaats had, of, wanneer het onroerende zaken betreft, waar het te waarden goed, of het voornaamste gedeelte daarvan, volgens het kadastrale inkomen, gelegen is, ten einde zich omtrent de keuze van drie deskundigen te verstaan, of, bij gebreke daarvan, dezen door den regter, ambtshalve, te hooren benoemen.

Art. 224, alin. 1 en 2, artt. 225 tot 229, art. 230, alin. 2, art. 231, alin. 1, artt. 232 en 233 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering zijn in dezen toepasselijk.

De deskundigen maken van hunne bevinding een behoorlijk gedagteekend en onderteekend proces-verbaal, vermeldende de verschillende door hen aan het goed toegekende waarden, zonder opgave van ieders persoonlijk gevoelen.

Indien twee deskundigen het eens zijn, wordt hunne waardering, indien zij allen verschillen, een derde gedeelte van het gezamenlijk bedrag voor de waarde gehouden.

Wanneer de aldus aan het goed toegekende waarde een achtste meer dan de aangegevene bedraagt, is, behalve het hoogere regt, eene daarmede gelijkstaande som, als boete, verschuldigd. In dat geval komen de kosten der waardering ten laste der aangevers, anders ten laste van den Staat.

In elk geval wordt het enkel regt betaald over het bedrag, waarmede de waarde, door de deskundigen bepaald, de aangegeven waarde overtreft; daarentegen wordt teruggegeven het regt betaald over het bedrag met hetwelk de aangegeven waarde die, welke door de deskundigen is bepaald, te boven gaat.

Art. 39. Eene boete van een vierde van het regt is verbeurd ingeval, na de beteekening van het exploit, de aangegeven waarde vrijwillig wordt verhoogd, onverschillig of de verhooging meer of minder dan een achtste der aangegeven waarde beloopt.

Art. 40. De belanghebbenden kunnen de aan te geven waarde

der in het eerste lid van artikel 38 vermelde zaken, te hunne koste, door deskundigen doen vaststellen.

De vordering daartoe wordt gedaan bij exploit, met dagvaarding van den ontvanger, voor den kantonregter bij het tweede lid van art. 38 aangewezen, en ten einde als daarin is omschreven.

Het derde, vierde en vijfde lid van art. 38 zijn hierbij van toepassing.

De waarde, volgens de schatting der deskundigen aan de zaak toe te kennen, wordt aangegeven en strekt ten grondslag voor de berekening van het regt.

TITEL III.

VAN DE HOEGROOTHEID VAN HET REGT VAN SUCCESSIE EN OVERGANG; VAN DE TOEPASSING, DE BETALING VAN EN DE VRIJSTELLINGEN.

Art. 41. Het regt van successie wordt bepaald als volgt:

Wanneer wordt geërfd of verkregen:

1°. door den eenen echtgenoot van den anderen, vier ten honderd;

2°. door broeders en zusters van broeders en zusters, vier ten honderd;

3°. door neef en nicht, naneef en nanicht van oom of moei, oudoom of oudmoei, en omgekeerd door oom of moei, oudoom of oudmoei van neef of nicht, naneef of nanicht, zes ten honderd.

Op hetgeen, in de gevallen, vermeld onder n°. 2 en 3, meer wordt verkregen dan het aandeel bij versterf zou hebben beloopt, mitsgaders in alle andere niet voorziene gevallen, tien ten honderd.

Art. 42. Het regt van overgang, onder n°. 1 van art. 1 vermeld, wordt bepaald op een ten honderd, boven en behalve het regt van successie.

Art. 43. Het regt van overgang, onder n°. 2 van art. 1 vermeld, wordt bepaald op een ten honderd in de regte lijn, en tusschen echtgenooten, kind of kinderen te zamen in huwelijk verwekt, of afstammelingen daarvan nalatende; in alle andere gevallen vijf ten honderd.

Art. 44. Voor de berekening van het regt van overgang, onder n°. 1 van art. 1 vermeld, wordt hij, die een evenredig deel der nalatenschap erft, geacht een gelijk evenredig deel te verkrijgen in de tot die nalatenschap behorende schuldbrieven en verdere bij even-gemelde wetsbepaling opgenoemde zaken, ten ware de erfslater daar-omtrent anders had beschikt.

Art. 45. Het bedrag van de regten kan, ten gevolge van verwerping, wel vermeerdering, geene vermindering ondergaan.

Art. 46. Het regt van successie wordt geheven van het bedrag der waarde, welke door ieder, na aftrek van zijn aandeel in de schulden en lasten, bij art. 27 vermeld, wordt geërfd of verkregen.

Het regt van overgang wordt geheven van de waarde der zaken, zonder aftrek van legaten, schulden of lasten, met dien verstande nogtans, dat het bedrag dier heffing het batig saldo des boedels niet zal overschrijden.

Art. 47. Het regt van successie en het onder n°. 1 van art. 1 vermelde regt van overgang, over hetgeen onder bezwaar van vruchtgebruik wordt geërfd of verkregen, zoomede het regt van successie bij periodieke uitkeeringen, over het kapitaal, tegen den penning vijf en twintig der uitkeering, door den daarmede bezwaarde verschuldigd, behoort eerst te worden betaald bij den dood des vruchtgebruikers, bij het eindigen van het vruchtgebruik, ten gevolge van afstand daarvan om niet, of bij het eind van het tijdvak voor hetwelk het vruchtgebruik is ingesteld, en bij het ophouden der uitkeering, mits het regt tot opschorting in de aangifte voorbehouden en zekerheid gesteld worde in binnen het Rijk gelegen vaste goederen, of in inschrijvingen op een der grootboeken van de nationale schuld, ten genoegen van 's Rijks ambtenaren.

Tot het stellen der zekerheid wordt in geen geval eenige regterlijke of administratieve magtiging vereischt.

Zij wordt gesteld binnen eene maand na de aangifte. Bij gebreke hiervan is het regt dadelijk vorderbaar.

De opschorting strekt zich niet uit tot de betaling van verbeurde verhoogingen of boeten.

Art. 48. Bijaldien de erfgenaam of de legataris van den eigendom sterft vóór dat het vruchtgebruik, op de wijze bij het 1ste lid van art. 47 voorzien, is geëindigd, of vóór dat de periodieke uitkeering is opgehouden, vervalt het regt dat wegens de verkrijging van dien eigendom te zijnen laste is opgeschort. Zoo van de bevoegdheid tot opschorting geen gebruik gemaakt, maar het regt dadelijk betaald is, wordt het teruggegeven.

Art. 49. Wanneer in het geval, bij het vorig artikel vermeld, de eigendom op den vruchtgebruiker overgaat, moet het regt, wegens de verkrijging van dien eigendom verschuldigd, dadelijk worden betaald. Op dat regt wordt gekort al wat de vruchtgebruiker wegens de verkrijging van het vruchtgebruik betaald heeft. Zoo hij

14DE ZITTING. — 27 APRIL.

wegens de verkrijging van het vruchtgebruik meer heeft betaald dan hij voor de verkrijging van den eigendom verschuldigd is, wordt het meerder betaalde echter niet teruggegeven.

Art. 50. De opgeschorte regten worden betaald door hen, die tot den vollen eigendom of het vol genot komen door den dood des vruchtgebruikers ten gevolge van den door hem gedanen afstand van het vruchtgebruik om niet, door het eindigen van het tijdvak, voor hetwelk het vruchtgebruik is ingesteld of door het ophouden der periodieke uitkeering.

Zij die staande het vruchtgebruik of de periodieke uitkeering, den eigendom onder de levenden overdragen, worden geacht bij den dood des vruchtgebruikers of het eind van het tijdvak voor hetwelk het vruchtgebruik is ingesteld of bij het ophouden der periodieke uitkeering, tot den vollen eigendom of het vol genot te zijn gekomen.

Art. 51. Voor de betaling van het regt van overgang, onder n°. 2 van art. 1 vermeld, wordt geen uitstel verleend. Het regt voor den eigendom en dat voor het vruchtgebruik worden te gelijker tijd betaald binnen den termijn bij art. 55 bepaald.

Art. 52. Het regt wordt naar de verwantschap of de betrekking tusschen den insteller en den verkrijger berekend, al ware deze ook niet bij versterf tot het verkregene gerechtigd geweest:

a. wanneer bij eene erfstelling over de hand de verwachter tot het genot komt;

b. wanneer vruchtgebruik of periodieke uitkeering bij opvolging wordt verkregen;

c. wanneer de vruchtgebruiker, in het geval van art. 49, den eigendom verkrijgt;

d. wanneer de personen, in art. 50 bedoeld, den eigendom niet hebben geërfd of verkregen uit den boedel van den insteller van het vruchtgebruik of de periodieke uitkeering.

Het regt, verschuldigd door de personen, onder de letters c en d bedoeld, kan, bij de toepassing van het eerste lid van dit artikel, niet verhoogd worden ten gevolge van overgang van den blooten eigendom in de regte linie door overlijden.

Het kan echter nooit minder bedragen dan het regt, hetwelk verschuldigd is geweest door dengene, van wien de bovenbedoelde personen den blooten eigendom in de regte linie hebben geërfd of verkregen.

Art. 53. Wanneer bij den aangever onzekerheid bestaat omtrent de verwantschap, of omtrent den persoon, die erft of verkrijgt, of omtrent de hoeveelheid welke den erfgenaam bij versterf zou zijn aangekomen, wordt *tien* ten honderd geheven, behoudens teruggave van hetgeen naderhand blijkt te veel betaald te zijn, zoo deze teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald, of, in geval van regtsgedingen over de erfenis of de verkrijging, binnen een jaar na het eindvonnis.

Art. 54. Het regt van successie en van overgang, de verhooging van regt en de boete moeten worden betaald zoo als zij door 's Rijks ambtenaar, krachtens deze wet en overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, zijn berekend.

Het regt kan noch verminderd noch teruggegeven worden dan alleen ingeval de wet niet naar behooren mogt zijn toegepast.

Art. 55. De betaling van het regt van successie, van het regt van overgang en der boeten geschiedt binnen eene maand na de aangifte; het regt, waarvan de betaling volgens art. 47 is opgeschort gebleven, dadelijk bij de aangifte; alles op verbeurte van één tiende gedeelte van het verschuldigde regt als boete, boven de kosten van vervolging.

Uiterlijk binnen veertien dagen na de aangiften, andere dan de laatstbedoelde, wordt door den rijksambtenaar aan de bij de aangifte gekozen woonplaats eene eenvoudige, behoorlijk verzegelde specifieke nota gezonden van het verschuldigde voor regt, verhooging, boeten en kosten.

Art. 56. Van het regt van successie is vrijgesteld:

1°. al wat door den Staat wordt geërfd of verkregen;

2°. al wat wordt geërfd of verkregen in de regte linie;

3°. al wat de langstlevende echtgenoot van den eerststervende erft of verkrijgt, wanneer kind of kinderen uit hun huwelijk verwekt of afstammelingen daarvan aanwezig zijn;

4°. al wat geërfd wordt of verkregen uit eene nalatenschap, waarvan het zuiver saldo volgens de specifieke aangifte geene f300 te boven gaat;

5°. al wat in vruchtgebruik, of bij wijze van periodieke uitkeering, wordt geërfd of verkregen, zoo de verkrijger sterft vóór dat zijn genot zes maanden heeft geduurd. In geval van later overlijden wordt vrijstelling verleend voor dat gedeelte van het regt, hetwelk het voordeel door den verkrijger, blijkens daarvan overgelegde bewijzen genoten, te boven gaat.

6°. de waarde der onroerende zaken, over welke, in de overzeesche bezittingen van het Rijk, het regt van overgang wordt bewezen te zijn betaald geworden, doch alleen voor zoover die

in het actief uitgetrokken waarde, naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen.

Ingeval het onder n°. 5 bedoelde overlijden plaats heeft, of de onder dat nummer en onder n°. 6 bedoelde bewijzen geleverd worden na de betaling van het regt, wordt dit teruggegeven, zoo deze teruggave wordt gevraagd binnen den termijn, voor de verjaring bepaald.

Art. 57. Van het regt van overgang, onder n°. 1 van art. 1 vermeld, wordt vrijgesteld:

1°. al wat door den Staat wordt geërfd of verkregen;

2°. al wat wordt geërfd of verkregen in de regte linie;

3°. al wat de langstlevende echtgenoot van den eerststervende erft of verkrijgt, wanneer kind of kinderen uit hun huwelijk verwekt of afstammelingen daarvan aanwezig zijn.

Art. 58. Gewettigde kinderen worden, voor de toepassing dezer wet, beschouwd als uit het huwelijk te zijn geboren.

Wettelijk erkende natuurlijke kinderen worden met wettige geërfacht, mits de bewijzen der erkenning bij de aangifte worden overgelegd.

In de gevallen van art. 918 en art. 920 van het Burgerlijk Wetboek, wordt de natuurlijke bloedverwantschap voor de berekening van het regt als wettige beschouwd.

Art. 59. Alle schenkingen onder de levenden aan zedelijke lichamen of instellingen van de doode hand, daaronder begrepen stichtingen bij het leven tot het doen van kerkelijke diensten of het verrigten van kerkelijke plegtigheden, worden beschouwd als of het geschonkene, krachtens uitersten wil, bij legaat verkregen ware.

De aangifte geschiedt ten kantore in welks kring het ligchaam of de instelling is gevestigd. Zij is aan geene beëdiging onderworpen.

De termijn vangt aan op den dag, waarop de Koninklijke magtiging tot aanvaarding is verleend; voor zoover deze niet wordt vereischt, van den dag der registratie der acte van schenking; zoo ook deze ontbreekt, van den dag der in-bezit-treding.

Deze schenkingen zijn vrij van het regt van registratie.

Art. 60. Wij behouden Ons voor om, in bijzondere gevallen, van wege dwaling of onwillig verzuim in de aangifte of in de nakoming van andere voorschriften dezer wet, kwijtschelding, vermindering of teruggave van regten, van verhooging van regt of van boete te verleenen.

Art. 61. Onze Minister van Financien is bevoegd om, in bijzondere gevallen, den termijn van aangifte, beëdiging, betaling en zekerheidstelling te verlengen.

De duur van het bij art. 8 bepaalde voorregt en de termijnen bij art. 63 bepaald, worden, van regtswege, met den tijd van het uitstel verlengd.

In geval van verlenging der termijnen van aangifte of betaling, is interest van het bedrag van het regt verschuldigd, tegen vier ten honderd in het jaar, te rekenen van den dag, waarop de betaling volgens de wet had moeten geschieden, tot dien waarop zij werkelijk plaats heeft.

TITEL IV.

VAN DE VERVOLGING EN DE VERJARING.

Art. 62. De vervolging door 's Rijks ambtenaren voor de invordering der regten, verhoogingen en boeten krachtens deze wet verschuldigd, en de terugvordering door de belanghebbenden van betaalde regten, verhoogingen en boeten, worden op dezelfde wijze ingesteld en behandeld als bij de wetten op de registratie is bepaald.

Art. 63. Er is verjaring:

1°. in geval van verzuimde aangifte, voor de invordering van het regt van successie, van het regt van overgang, van verhoogingen van regt en van boete, na vijf jaren, te rekenen van den dag van het overlijden, wanneer dat *binnen* het Rijk heeft plaats gehad, of in geval van overlijden *buiten* het Rijk, van den dag der inschrijving van de acte van overlijden in de registers van den burgerlijken stand hier te lande, of van den dag waarop acten of stukken, waaruit het overlijden blijkt, gekomen zijn ter kennis van den rijks-ambtenaar, bij wien de aangifte is of had moeten worden gedaan. Er kan evenwel in dit laatste geval geene vordering worden ingesteld, wanneer *dertig* jaren na den dag van het overlijden zijn verlopen.

In het geval, bij art. 59 vermeld, na vijf jaren, te rekenen van den dag der magtiging, der registratie van de acte, of der in-bezit-treding;

2°. voor de invordering der boeten, wegens te late eedsaflegging verbeurd, na een jaar, te rekenen van den dag waarop de eed is afgelegd;

3°. voor het vragen van waardering door deskundigen volgens art. 38, na twee jaren, te rekenen van den dag der aangifte;

4°. voor de invordering of bijvordering van het, op de memorie van aangifte, verschuldigde of te weinig geheven regt en verhooging,

voor de vordering tot teruggave van betaalde regten, verhoogingen en boeten, na twee jaren, te rekenen van den dag der aangifte.

Indien de vordering tot betaling of teruggave van eene voorwaarde afhankelijk is, begint de termijn te loopen van den dag, waarop zij is vervuld of ontbreekt.

5°. voor de vorderingen, bedoeld bij de artt. 36 en 37, na twee jaren, te rekenen van het tijdstip waarop acten of stukken, waaruit blijkt of het gegrond vermoeden ontstaat dat verzuim heeft plaats gehad of verkeerde opgaven zijn gedaan, gekomen zijn ter kennis van den rijks-ambtenaar, bij wien de aangifte gedaan is of gedaan had moeten worden.

Indien de vervolging gedurende één jaar wordt gestaakt, zonder dat zij voor den regter is aanhangig gemaakt, is de verjaring onherroepelijk verkregen.

SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN.

Art. 64. Het is 's Rijks ambtenaar, zoowel dengene ten wiens kantore de memorien van aangifte en bijlagen worden ingeleverd, als dengene die daarvan, in zijne ambtsbetrekking, kennis neemt, verboden, van die stukken inzage, afschriften of uittreksels te geven, of daaruit iets mede te deelen anders dan aan de aangevers en hunne regtverkrijgenden, en aan de verkrijgers onder bijzonderen titel, alleen voor zooveel ieders regten aangaat.

In alle andere gevallen wordt daartoe een bevelschrift vereischt van den kantonregter van het kanton, waarin het kantoor gevestigd is.

Behalve de kosten van het zegel, is vijftig cents verschuldigd voor elke geheel beschreven bladzijde, houdende 27 regels, elk van 12 lettergrepen door elkander, en gedeeltelijk beschreven bladzijden voor vol gerekend.

Op het uittreksel of afschrift wordt voor het genoten salaris gekweten.

Bij het verleenen van bloote inzage is vijftig cents verschuldigd.

Art. 65. De verhoogingen en boeten kunnen niet worden verhaald op de erfgenamen van dengene, die ze heeft verbeurd, ten ware deze reeds tot betaling veroordeeld of een dwangschrift tegen hem uitgevaardigd mogt zijn.

Art. 66. Geen interesten hoegenaamd worden door of van de belastingschuldigen gevorderd, behalve in het geval bij het laatste lid van art. 61 voorzien.

Art. 67. De bepalingen dezer wet zijn mede toepasselijk op de vereeniging van vruchtgebruik en blooten eigendom; op de verkrijging van vruchtgebruik en periodieke uitkeeringen bij opvolging, en op overgang bij erfenissen over de hand, onder deze wet plaats hebbende, al mogt ook de oorspronkelijke insteller of erflater reeds vroeger zijn overleden.

Art. 68. De bepalingen van art. 63 zijn mede toepasselijk op de vorderingen onder vroegere wetten ontstaan, voor zoover bij die wetten geen bijzondere termijn was bepaald.

Art. 69. De wet van 27 December 1817 (*Staatsblad* n°. 37) en alle andere wetten en wettelijke verordeningen, betreffende het regt van successie en van overgang bij overlijden, worden bij het in werking komen dezer wet afgeschaft; zij blijven echter van kracht ten aanzien der vererving en verkrijging door overlijden, onder hare werking voorgevallen, behoudens de bepalingen van artt. 66, 67 en 68.

Art. 70. Deze wet komt in werking op den 1sten Juli 1859.

Lasten en bevelen